

6. Vsako nasprotniško sleparijo nam takoj naznani in piši nam tudi, kako stoji v tvoji občini stvar.

Delajmo vsi!

Klerikalno nasilje. Klerikalni hujškači prijeli so v svojih nesramnih listih neko novo gospo, ki je ravno tako podla, kakor vse, kar pride od klerikalcev. Napadajo namreč vsacega gostilnitarja, da našim kandidatom svoj prostor za volini shod. To je lumparija, ki dokajne pač ves strah, katerega imajo črnuhi pred nosimi kandidati! Klerikalci pri temu pozabijo, da bi mi lahko isto storili in vsacega gostilnitarja bojkotirali, kateri daje klerikalcem lokal na razpolago. S takimi sredstvi pa se ničesar ne doseže. Ako nimamo shoda v eni gostilni, imamo ga v drugi. Zamašili pa nam črnuhi ne bodo ust! Svojih državljanjskih pravic si kmetje od klerikalnih političnih divjakov ne pastijo jamati!

Volilni okraj število 24

Maribor (levi breg). Sv. Lenart, Zgornja Radgona, Ljutomer voli:

Franc Girstmayer

veleposestnik, Leitersberg.

Gospod Roškar, bivši državni poslanec, odgovorite nam na sledenje vprašanje: Vi ste tako znani nasprotnik nemških šol, — zakaj potujate potem svojega sina v nemško kmetijsko šolo v Grottenhofu? Vi ste bili eden prvih izmed tistimi, ki so zahtevali, da se zida slovenska šola v Št. Jurju, za katero smo morali davkoplacelci več kot pol leta kron plačati; — zakaj ne pošljete svojega sina v to slovensko šolo? Zakaj zahtevate od drugih kmetov, da poslužijo svojo deco v slovenske in nikdar ne v nemško šolo? Pa še nekaj, gospod Ivan Roškar! Vi gotovo niste revez, kajti na raznih straneh, pri posojilnicah, kot deželnih in kot državnih poslancev služite prav lepe denarje. Marsikateri kmet bi prav rad z vašimi lepimi dohodki menjal. Ali vkljub temu imate Vi, g. Roškar, želeno čelo, da pustite svojega sina kot stipendista, to se pravi na stroške naših kravavo prisluženih denarjev študirati! Ali bi ne mogli sami tega plačati? Koliko je kmetiški fantov, ki nimajo denarja, da bi se izsolali in ki tudi ne dobijo tozadnevi stipendij. Vi pa pustite svojega sina na naše stroške študirati! Res sramotno!

Sv. Trojica slov. gor. Piše se nam: V Konrad Golobovi gostilni v Senarski pri sv. Trojici vršil se je preteko nedeljo popoldne shod, kakor ga v naši občini pač še nismo videli. Od 300—400 volilcev iz vseh krajev okolice, tudi iz prav oddaljenih občin, se je zbral. Bili so kmetje in možje, katerih beseda nekaj velja. Vse gostilniške sobe so bile natlačeno polne in tudi zunaj okoli hiše je bilo veliko mož, ki notri niso več prostora našli. Nasprotniki raje niso prišli; le semtretja se je kdo pokazal in je zopet izginil, ko je videl, da mnogobrojni kmetje ne marajo več za prvaško hujškarjo. Zato se je shod v popolnem miru in redu vršil. V imenu "Štajerčeve" stranke otvoril je urednik Karl Linhart zborovanje, katero je potem za predsednika g. župana Gollova izvolil. Leta je v lepih besedah pozdravljal navzoče in podelil potem besedo našemu kmetskemu kandidatu g. Francu Girstmayer. Poljudno a jedrnato je ta raztolmačil svoj kmetski gospodarski program. Navzoči so se mu toplo zahvalili in so burno odobravali njegovim izvajanjem. Nato je govoril urednik K. Linhart v daljšem, temperamentnem govoru o grehih naše prvaške politike in je z ostriimi in opravjenimi besedami bičal zatiralce ljudstva. Živahnlo poskranje zbranih volilcev je govoru sledilo. Tudi g. predsednik župan Gollo je imenitno govoril. Zlasti so bili volilci ogorčeni, ko je govornik povedal, da se dosedanja prvaški poslane Roškar ni nikdar za domačo železniško vprašanje brigal, ki je gotovo velevažno za gospodarski razvitek teh pokrajin. Zborovalci so potem ednoglasno sprejeli sledečo rezolucijo:

»Današnji volilni shod v Sv. Trojici sl. g. izraza dosedjanju poslancu Ivanu Roškaru vsled njegove nesrečne politike v dejelneh in državnem zboru svoje nezaupanje in protestira obenem proti brezvestni obstrukciji. Volilci izjavijo, da se strinjajo s programom g. Girstmayerja in da bodejo z vsemi močmi delali, da bode ta naš kmetski kandidat izvoljen.« —

V naših krajih se splošno govorji, da je Roškarjeva krasota končana. Mi kmetje v šentlenartskem okraju poznamo Roškarja prav dobro in vemo, kaj imamo o njemu soditi. Zato pa bomo vsi svoje glasove neodvisnemu kmetskemu kandidatu Francu Girstmayer oddali!

Volilni okraj število 25

Maribor (desni breg), Slovenska Bistrica, Konjice voli:

Ludvik Kresnik

posestnik, Črešnjevec.

Gospod Pišek ima že več let dva svoja sinova v nemški kmetijski šoli v Grottenhofu. Plačevati mu zanje ni treba, ker sta štipendista, to se pravi ker študirata na

Marija-Lanzendorf.

Zum 1400-jährigen Jubiläum von Marija-Lanzendorf (Österreich).

Te dni je minulo 1400 let, odkar se je sezidal cerkev Marija-Lanzendorf, ki spada med najstarejše romarske kraje na Avstrijskem. Zgodovinsko omeni se to zanimivo cerkev najprve l. 511. Že takrat je bila tam kapela, katero je sezidal neki britanski prinč Artur v spomin evangelistu Lukasu, kateri je baje v tisti pokra-

jini v l. 70 po Kristu pridigoval. Huni so kapeco razdrli, ali nemški cesar Karol Veliki jo je zopet zgradil. Po reformaciji postala je cilj romanja in romarji naraščajo še vsako leto. Naša slika kaže na levi strani kapelo na oljnati gori, na desni pa krasno cerkev samo.

troške dakovplacelcev. To se nam pač čudno združi! Pišek je vendar tako zagrizen nasprotnik nemščine in nemškega poduka in nemških šol. Vsakega kmeta ima za „narodnega izdajalca“, kateri bi svojo decu v nemško šolo dal. Sam Pišek pa to storis s svojim sinovoma. To je pač čudno in več kot čudno! Sicer pa mislimo tudi, da je Pišek dovolj bogat, da bi lahko študije svojih sinov iz lastnega žepa plačal. Mislimo, da bi s tem ne prišel na beraško pallico! Kako pa pridejo kmetje do tega, da morajo visoke davke in doklade plačati za take poslance, ki pošiljajo svojo deco v nemško šolo! Gospod bivši poslanec Pišek nam je dolžan pošteni odgovor na ta vprašanja!

V sv. Martinu na Pohorju imel je naš kandidat g. Ludovik Kresnik izvrstni volilni shod, o katerem bodemo še natančneje poročali.

Makovlje. Pretekli pondelek vršil se je v gostilni g. Juričiča v Makovljah volilni shod naše stranke, ki se je vkljub nasprotnikemu navalu izborno obnesel. Fajmošter, kaplan in njuni podrepniki so hoteli shod sicer preprečiti. Ali njih trud je bil zamarni. Pač pa lahko rečemo, da je malo takih krajev, v katerih bi se duhovščina tako daleč spozabila in tako sramotne škandale delala, kakor se je to zadnjič v Makovljah zgodilo. Fajmošter Lendovšek, ki nam je še dobro znan izza časa, njegovega službovanja v Ptaju, pazil je pri cerkvi in odgovarjal ljudi, ki so proti večeru na shod pojavili. Hotel je pač na vsak način doseči, da ne bi nikdo na shod prišel. Ko je pa videl, da to ne gre, pričel je ljudi naravnost hujšati in v nasilje ščuvati. Tako je rekkel nekemu možu volilcu: »Tja pojdi na shod in vse razenite!« Takšni so današnji učitelji krščanske ljubezni. Ako bi se bilo iz te podle hujškarje razvilo prelivanje krvi, moral bi ta čedni župnik prišel v kriminal. Opozarjam tudi c. k. državnega pravnika na to dejstvo in upamo, da se bode Lendovška podučilo, kako se mora postave vpoštovati. Na drugi strani Makovlj pa je preganjal ljudi prizomjeni kapelan Ivan Geratič. Bil je pijan kot kanon in spremjal ga je ravno tako pijani in prizomjeni mežnar. Kakor dve veši sta skakala po cestah in lovliva ljudi ter jih odgovarjala ob obisku shoda. Opotekala sta se in vsak trenutek je bilo pričakovati, da pada eden ali drugi v cestni jarek. Ali res ni župnika sram, da igra njegov kaplan vlogo pijanega hujšaka? Otroci in odraščeni so se pjanemu črnostuknežu smeiali in so s prsti za njim kazali. Možje pa so pljunili v stran in rekli: No, lepe stvari si morajo tujci od makovljanske fare mislit; pri belem dnevu se klati pijani kaplan okoli . . . Vsa ta agitacija seveda črnuhom ni pomagala. Proti večeru so se gostilniške sobe vendar napolnile in urednik Linhart je otvoril zborovanje. Za predsednika je bil izvoljen g. posestnik Hajdnik. Tako v začetku je pričel pijani kaplan, ki je držal debelo gorjačo v roki, brez katere bi sploh zaredil pijanosti po tleh padel, škandale delati, vptiti in kričati, da so ljudje že hoteli po prisilno srajco iti. Skakal je kakor opica, kazal jezik, vpljal najneumnejše medkllice. Za njim pa je stal mežnar, ki se je na omaro naslanjal, kjer vsled pijanosti ni mogel sam stati; tudi govoriti ni mogel. Na pomoč je prišel tema dvema žalostnoma junakoma šoštarja iz posojilnice, ki se je pa vsaj dostojno in olikano vedel in se je sam zgrajal nad kaplanovo divjostjo. Ne bodo popisivali vse škandale pijanega kaplana, ki je delal svojemu stanu neverjetno sramoto. Omenimo le, da so celo klerikalci majali z glavami, da je sam pijani mežnar kaplana za rokav nazaj vlekkel, da je hotel kaplan naposled svojega lastnega pristaša šoštarja prepetst, da smo morali može nazaj držati, kjer bi drugače tega mokronosega pijanega maziljence za ušesa prijeli in skozi vrata vrgli . . . V lepem govoru je naš kandidat Kresnik raztolmačil svoj gospodarski program in poslušalci so mu z velikim navdušenjem odobravali. Na nekatere šoštarjev opazuje je Kresnik izborno odgovoril in označil ob splošnem ploskanju napredno stališče. Potem je dobil naš urednik Linhart besedo, ki je vzel klerikalno oderuško in protljudske stranke pod krtačo. Kakor bič so pale Linharteve besede in niti šoštar niti kaplan